

Sygn. akt I C 390/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Łukaszewicz

Protokolant: straszy asystent sędziego Marlena Sznaza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2023 roku

sprawy z powództwa (...) Ltd. z siedzibą w L. na Cyprze

przeciwko J. H.

o zapłatę

o r z e k a:

uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 07.12.2022r. wydany w sprawie I C 390/22 i oddala powództwo.

UZASADNIENIE

(...) Ltd. z siedzibą w L. na Cyprze wytoczyła powództwo przeciwko J. H. o zapłatę kwoty 2 477,01 złotych z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2 000,00 złotych od dnia 11.05.2022r. do dnia zapłaty i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 167,21 złotych od dnia 11 maja 2022 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia w dniu 16 listopada 2021 roku przez pozwanego, będącego konsumentem, umowy pożyczki nr (...) z (...) Finanse Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., za pośrednictwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. poprzez stronę internetową (...)pl. (...) została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Mocą zawartej umowy, pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz pożyczkodawcy kwoty 2 325,40 złotych, na którą składały się: kwota udzielonej pożyczki (2 000 zł), kwota poza odsetkowych kosztów pożyczki (309,80 zł) i kwota maksymalnych odsetek umownych naliczonych od kwoty udzielonej pożyczki za okres obowiązywania umowy (15,60 zł). Kwota pożyczki wypłacona została pozwanemu przelewem na wskazany przez niego rachunek bankowy, czego dowodem jest potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej przez krajową instytucję płatniczą (...) S.A. Umowa nie miała charakteru ratalnego. Spłata pożyczki miała nastąpić do dnia 16 grudnia 2021 roku. Pozwany nie spłacił pożyczki. Wraz z bezskutecznym upływem ww. okresu, wierzytelność stała się w całości wymagalna.

Powódka wskazała ponadto, że w dniu 22 stycznia 2022 roku wierzyciel pierwotny (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., która z kolei w dniu 7 kwietnia 2022 roku zbyła tą wierzytelność na rzecz powódki. Tym samym powódka stała się następcą prawnym uprawnionym do wystąpienia z roszczeniem względem pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki.

Wydanym w niniejszej sprawie w dniu 7 grudnia 2022 roku wyrokiem zaocznym, Sąd Rejonowy w Piszcu zasądził od pozwanego J. H. na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami procesu i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwany J. H. w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego wnosząc o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powódki z wyjątkiem tych, które zostaną przez niego wyraźnie przyznane i zakwestionował roszczenie powódki tak co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwany zaprzeczył, że zawarł przedmiotową umowę pożyczki, że założył konto na stronie pośrednika pożyczkodawcy, że przelał opłatę weryfikacyjną i złożył wniosek o przedmiotową pożyczkę, że otrzymał od pożyczkodawcy na twardym nośniku dokumenty potwierdzające zawarcie przedmiotowej umowy i wreszcie, że otrzymał od pożyczkodawcy środki finansowe będące przedmiotem umowy. Niezależnie od powyższego, pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia legitymacji czynnej powoda.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powódce spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 k.p.c. ciążył na niej obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne.

Odnosnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Piszcu w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).” (vide wyrok Sądu Najwyższego z 17.12.1996r. w sprawie I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 21.10.2003r. w sprawie I ACa 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok Sądu Najwyższego z 07.10.1998r. w sprawie II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

Jak wynika z treści pozwu, podstawę dochodzonego przez powódkę roszczenia stanowiła umowa pożyczki nr (...) zawarta 16 listopada 2021 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy pozwanym, a (...) Finanse Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., za pośrednictwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Niewątpliwie obowiązujące przepisy prawa dopuszczają zawieranie umów za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość.

Pozwany zaprzeczył jednak, żeby zawarł z poprzednikiem prawnym powoda przedmiotową umowę pożyczki i otrzymał przewidziane tą umową środki finansowe.

Zgodnie z przedłożonym przez powódkę wydrukiem ramowej umowy pożyczki (k. 37-40), pożyczka mogła zostać udzielona pożyczkobiorcy, będącemu osobą fizyczną posiadającą zdolność do czynności prawnych, który:

- zarejestrował się na stronie internetowej pośrednika (...) i utworzył konto użytkownika,
- dokonał przelewu weryfikacyjnego w kwocie 0,01 zł lub 1 zł na wskazany przez pośrednika rachunek bankowy, wpisując w tytule przelewu tekst zgodny z komunikatem otrzymanym drogą elektroniczną na wskazany przez siebie w formularzu internetowym adres e-mail,
- złożył wniosek o udzielenie pożyczki, który został zaakceptowany,

- i spełnia pozostałe warunki przewidziane w umowie.

Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów na wykazanie powyższych okoliczności, tj. zarejestrowania się i utworzenia przez pozwanego konta użytkownika na platformie pożyczkowej, dokonania przez pozwanego przelewu weryfikacyjnego na rachunek bankowy pośrednika, a tym samym, że przelew weryfikacyjny został przez pozwanego wykonany z rachunku bankowego, na który pożyczkodawca dokonał w dniu 16 listopada 2021 roku przelewu kwoty pożyczki w wysokości 2 000 zł.

Z uwagi na powyższe i stanowisko pozwanego, stwierdzić należy, że przedłożone przez powódkę dokumenty w postaci umowy sprzedaży wierzytelności, wydruku ramowej umowy pożyczki oraz potwierdzenia przelewu kwoty 2 000 zł, są niewystarczające dla wykazania istnienia zobowiązania pozwanego.

Sąd uznał, że istnienie przedmiotowego zobowiązania pozwanego nie zostało należycie przez powódkę udokumentowane, czego konsekwencją jest uchylenie wyroku zaocznego z dnia 7 grudnia 2022 roku i oddalenie powództwa w całości.